

grundlag af den skattepligtige indkomst og udgør for 1987 22 pct. Heri er indregnet de hidtidige folkepensionsbidrag og bidrag til dagpengefonden. Skatten beregnes med den nævnte procent uden hensyn til indkomstens størrelse og uden hensyn til, om der er tale om personlig indkomst eller kapitalindkomst.

Af personlig indkomst, der som nævnt omfatter løn og pensionsindtægter m.v., beregnes der, i det omfang den personlige indkomst overstiger 200.000 kr., indkomstskat på 12 pct. ved siden af den almindelige indkomstskat på ca. 50 pct.

Hvis den personlige indkomst og positiv kapitalindkomst tilsammen udgør mere end 130.000 kr., beskattes det overskydende beløb med 6 pct. Denne beskatning er den teknisk mest hensigtsmæssige måde at udforme aftrapningen af personfradragene ifølge reformaftalen.

Kapitalindkomsten omfatter som nævnt bl.a. lejeværdi af egen bolig, renteindtægter, aktieudbytter, m.v. Renteudgifter fradrages i kapitalindkomsten.

Den samlede indkomstbeskatning medfører, at personlig indkomst fortsat beskattes progressivt, men beskatningen er lempet i forhold til de gældende regler.

Kapitalindkomst beskattes proportionalt med ca. 50 pct. (i en gennemsnitskommune). Hertil kommer dog i visse tilfælde 6-pct.'s-skatten.

De udgifter, der ikke kan fradrages ved opgørelsen af personlig indkomst eller kapitalindkomst, fragår som hidtil ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Skattebesparelsen, der følger af fradraget for disse udgifter, udgør således ca. 50 procent uden hensyn til størrelsen af den personlige indkomst eller kapitalindkomsten eller størrelsen af de fradragsberettigede udgifter.

Der gives et fast fradrag på 3 pct. af den personlige indkomst, dog højst 3.200 kr.

Indkomstskatteerne nedsættes som hidtil med skatteværdien af personfradraget. Dets størrelse varierer efter om den skattepligtige er pensionist eller ej, ligesom værdien af fradraget varierer noget fra kommune til kommune, fordi kommuneskatten er forskellig.

I reformen indgår en forhøjelse af bl.a. det almindelige personfradrag med ca. 1.600 kr., sammenlignet med personfradraget for 1986 reguleret med 2 pct. frem til 1987. Skatteværdien af personfradraget beregnes fortsat med skattesatserne for den almindelige indkomstskat, altså ca. 50 pct. i en gennemsnitskommune.

Som noget nyt skal der efter aftalen ske en aftrapning af personfradragene. Aftrapningen gen-

nemføres som foran omtalt rent teknisk i form af 6 pct.'s-skatten, der tilfalder staten. Den beregnes af den del af den personlige indkomst med tillæg af positiv nettokapitalindkomst, der overstiger 130.000 kr., for ægtepar dog i alt 260.000 kr., og skatten udgør 6 pct. af det overskydende beløb. 6 pct.'s-skatten skal i overensstemmelse med aftalen udredes, selv om den overstiger skatteværdien af personfradragene.

12 pct.'s-skatten og 6 pct.'s-skatten betyder, at marginalskatten for personlig indkomst kan overstige ca. 62 pct., men som følge af de nedenfor omtalte skatteloftsbestemmelser kan den ikke overstige 68 pct.

Som nævnt betyder skattereformen en omlægning af de ligningsmæssige fradrag og visse andre fradrag, således at værdien heraf bliver ca. 50 pct. for alle uanset indkomst.

Herudover gennemføres der en reduktion af de ligningsmæssige fradrag.

For det første ophæves det begrænsede fradrag for præmier til visse forsikrings- og pensionsordninger m.v. – det såkaldte 2.000 kr.'s-fradrag.

For det andet begrænses lønmodtagerfradraget. Efter de gældende regler kan lønmodtagere fradrage 5 pct. af lønnen, dog højst 3.200 kr. Fradraget er ikke afhængig af, at lønmodtageren faktisk har afholdt fradragsberettigede udgifter på de nævnte beløb. I stedet for lønmodtagerfradraget kan den skattepligtige fradrage dokumenterede udgifter i forbindelse med erhvervelse af lønindkomsten. Sådanne udgifter kan bl.a. omfatte befodringsudgifter mellem hjem og arbejde, kontingenter til faglige sammenslutninger og arbejdsløhedskasser samt en række andre fradrag for særlige udgifter i forbindelse med arbejdets udførelse, f.eks. udgifter til arbejdstøj og lignende.

Det faste lønmodtagerfradrag for ikke-dokumenterede udgifter (3.200 kr.'s-fradraget) ophæves. Befodringsudgifter, opgjort som hidtil, og udgifter til kontingenter til faglige sammenslutninger og arbejdsløhedskasser fradrages fortsat. De øvrige fradrag begrænses, således at alene samlede udgifter ud over 3.000 kr. kan fradrages. Disse fradrag gives i form af et fradrag i skatten på ca. 50 pct. af udgifterne.

Fradraget for bidrag til arbejdsgiverforeninger omlægges på samme måde til et fradrag i de beregnede skatter.

Omlægningen af fradrag som nævnt sker rent teknisk på den måde, at de fradrag, som skal omlægges, alene gives ved opgørelsen af den almindelige skattepligtige indkomst, men ikke ved opgørel-